

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821010396
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3821010396.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi samosudcom Mgr. Vojtechom Chmelanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. novembra 2021 takto

r o z h o d o l :

O b ť a l o v a n ý : D. E. , nar. XX.XX.XXXX v J.,
okres Prievidza, trvale bytom T. č. XXX,
okres Prievidza, t.č. bytom J.,
L. č. XXX,

je v i n n ý , ž e

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry E. J., nar. XX.XX.XXXX a na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 13P 507/2010 zo dňa 10. novembra 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25. novembra 2010 je povinný platiť k rukám matky dieťaťa T. J. mesačne výživné vo výške 100 eur vždy najneskôr do 5-teho dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 01. júla 2010, plneniu tejto povinnosti sa úmyselne vyhýbal v L., ako i všade tam, kde sa zdržiaval a to v období od 01. januára 2018 až doposiaľ tým, že v období od 01. januára 2018 do 30. novembra 2019 bol nezamestnaný a nebol evidovaný na Úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, v období od 01. decembra 2019 do 29. februára 2020 bol na základe dohody o vykonaní práce zamestnancom spoločnosti S.-G. s.r.o. so sídlom V. číslo XX, XXX XX V., IČO: XX XXX XXX, kde za celé predmetné obdobie dosiahol celkový príjem vo výške 421,32 eur, avšak v tomto zamestnaní neprejavil snahu o uzavretie trvalého pracovného pomeru a následne na vlastnú žiadosť tento pracovný pomer ukončil, teda vlastným pričinením sa pripravil o zamestnanie a v období od 01. marca 2020 až doposiaľ bol nezamestnaný a nebol evidovaný na Úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, v dôsledku čoho zostal za celé predmetné obdobie od 01. januára 2018 až do 29. novembra 2021 dlhovať oprávnenej osobe T. J. sumu na nezaplatenom výživnom v celkovej výške 2.670 eur,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2,3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 214/2019 Z.z.

a z a t o s a

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods.3 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného D. E., vypočul poškodenú T. J., oboznámil sa s listinnými dôkazmi, so správami o povesti a s odpisom registra trestov.

Obžalovaný D. E. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods.1 Trestného poriadku tak, že po poučení o jeho právach vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po vyhlásení obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prokurátor žiadal vyhlásenie obžalovaného neprijat'. Súd vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe neprijal uznesením, pretože súd musí skúmať plnenie výživného až do dňa rozhodnutia a prokurátor predniesol obžalobu ohľadne neplnenia výživného len do 12. augusta 2021. Obžalovaný D. E. v prípravnom konaní využil svoje právo a odmietol vypovedať. Na hlavnom pojednávaní sa obžalovaný k trestnej činnosti v plnom rozsahu doznal. Uviedol, že výživné uhradil matke maloletého dieťaťa len sčasti a to prostredníctvom exekútora, od podania obžaloby matke nezaslal žiadne výživné, exekútor mu žiadne výživné nezrazil, pretože nikde nepracuje. Uviedol, že počas celej doby pracoval len u zamestnávateľa tak, ako je to uvedené v obžalobe, nikdy sa nezaevidoval na Úrade práce, pracoval len príležitostne. Na záver uviedol, že zameškané výživné chce uhradiť, od januára 2022 by sa mal zamestnať v zahraničí.

Poškodená T. J. svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že rozsudkami Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 13P 507/2010 bol obžalovaný zaviazaný k plateniu výživného na dcéru vo výške 100 eur mesačne vždy do 5-teho dňa v mesiaci. Uviedla, že obžalovaný neplatil výživné v určenej výške, ani v stanovenej lehote, výživné jej za obžalovaného vyplácal exekútor tak, ako to je zaprotokolované vo vyšetrovacom spise, pričom obžalovaný na výživu dcéry k podaniu obžaloby dlhoval na výživnom sumu 2.270 eur, po podaní obžaloby jej obžalovaný na výživu dcéry nezaslal žiadnu sumu. Na záver svojej výpovede poškodená uviedla, že maloletá dcéra počas celej doby netrpela núdzou, pretože ona s jej rodičmi boli schopní zabezpečiť jej všetky základné potreby, pričom poukázala na to, že ani určené výživné nepostačuje na pokrytie potrieb dcéry vzhľadom na to, že študuje a je športovkyňou.

Obžalovaný je okrem výpovede poškodenej T. J. z konania usvedčený aj listinnými dôkazmi a to rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 13P 507/2010, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 100 eur určeným výživným. V spise sa nachádza rodný list maloletej, potvrdenie o návšteve školy, doklady o úhrade výživného od exekútora, správy z Úradu práce, správy z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, z ktorých vyplýva, že vzhľadom na vzdelanie obžalovaného by mu mohli zabezpečiť zamestnanie.

Súd po prevedenom dokazovaní, zhodnotení dôkazov tak jednotlivo, ako i súhrnne, hoci sa obžalovaný k trestnej činnosti doznal, z konania je jednoznačne usvedčený výpoveďou poškodenej T. J. a listinnými dôkazmi. Z prevedeného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi prispievať na výživu maloletej dcéry E. sumou 100 eur. Z prevedeného dokazovania taktiež vyplýva, že obžalovaný za celé obdobie na výživu neposlal výživné tak, ako to bolo určené rozhodnutím súdu, ani v stanovenej lehote. Z dôvodu, že obžalovaný si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť voči svojej maloletej dcére, súd preto jeho konanie kvalifikoval tak, ako po stránke subjektívnej, tak i po stránke objektívnej ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2,3 písm. b) Trestného zákona. Podľa názoru súdu, obrana obžalovaného, že vyživovaciu povinnosť si nemohol plniť je len účelová, pretože z prevedeného dokazovania jednoznačne vyplýva, že aj keď obžalovaný pracoval, tak výživné neuhrádzal, nikdy nebol evidovaný na Úrade práce, nepoberal dávky v hmotnej núdzi, pričom zo správ vyplýva, že by obžalovanému boli zabezpečili zamestnanie.

Obžalovaný svojím konaním porušil záujem spoločnosti na tom, aby bola zabezpečená riadna výživa maloletého dieťaťa. Motívom konania obžalovaného bola nezodpovednosť. Súd u obžalovaného zistil

poľahčujúcu okolnosť v tom, že sa k trestnej činnosti doznal a túto oľutoval, priťažujúcou okolnosťou je to, že už bol v minulosti odsúdený.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe, bol šesťkrát riešený v priestupkovom konaní. Doposiaľ bol osemkrát právoplatne súdne trestaný. Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 102/2020 zo dňa 02. júla 2021 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 27 (dvadsaťsedem) mesiacov, pričom rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný voči tomuto rozsudku podal odvolanie.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému za použitia ustanovenia § 38 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej hranici takto zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní šesťnásť mesiacov. Z dôvodu, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd mal za to, že takto uložený nepodmienečný trest bude v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.